

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **MARCO CASTINARO, a. s.**, se sídlem Velenická 524/95, Plzeň, zastoupeného Mgr. Vladimírem Kolářem, advokátem se sídlem Goethova 5, Plzeň, proti žalovanému **Úřadu městského obvodu Plzeň 2**, odboru výstavby, majetku a dopravy, se sídlem Koterovská 83, Plzeň, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 1. 3. 2011, č. j. 30 A 78/2010 - 87,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

[1] Žalobou doručenou krajskému soudu dne 11. 11. 2010, spojenou s návrhem na vydání předběžného opatření, se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Krajský soud v záhlaví specifikovaným usnesením řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. Usnesení soudu napadl žalobce kasační stížností.

[2] Krajský soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že soudní poplatek za řízení, který je splatný podáním žaloby, nebyl v daném případě zaplacen, a to ani po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě žalobci.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) v kasační stížnosti uvedl, že uhradil soudní poplatek dne 10. 3. 2011 a že tedy splnil svou poplatkovou povinnost, byť po lhůtě stanovené v usnesení krajského soudu.

II.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Jak Nejvyšší správní soud zjistil z obsahu soudního spisu, krajský soud nejprve vyzval stěžovatele k opravě návrhu výroku rozsudku a zamítl jeho návrh na vydání předběžného opatření. Poté stěžovatele usnesením ze dne 14. 2. 2011 vyzval k zaplacení soudního poplatku do jednoho týdne od doručení dané výzvy a poučil jej o právních důsledcích nezaplacení poplatku. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 17. 2. 2011. Dne 1. 3. 2011 krajský soud vydal usnesení, kterým zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Toto usnesení nabylo právní moci dne 2. 3. 2011. Dne 11. 3. 2011 doručil stěžovatel krajskému soudu kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení, ke které přiložil potvrzení o zaplacení poplatku s datem zaúčtování 10. 3. 2011.

[6] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Zvláštním zákonem je v daném případě zákon o soudních poplatcích. Podle § 4 odst. 1 písm. a) tohoto zákona vzniká poplatková povinnost v případě poplatku za řízení podáním žaloby. Tímto dnem je také poplatek splatný (§ 7 odst. 1 téhož zákona). Podle § 9 odst. 1 cit. zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

[7] V nyní posuzované věci není sporu o tom, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ani současně s podáním návrhu na zahájení řízení, ani ve lhůtě stanovené soudem ve výzvě k jeho zaplacení. Krajský soud s vydáním usnesení o zastavení řízení dokonce posečkal ještě několik dní po marném uplynutí této lhůty a žalobce tak s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu měl stále možnost poplatek řádně zaplatit (viz rozsudek ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 - 69, dostupný na www.nssoud.cz). Ani v této době však poplatek nezaplatil, učinil tak až poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci.

[8] Stěžovatel tak měla k dispozici více než dostatek času k napravení svého opomenutí, tj. k dodatečnému zaplacení soudního poplatku. K zaplacení poplatku až po nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení již nelze přihlížet. Stěžovatel se tedy za nastalé situace může toliko domáhat odpovědnosti svého zástupce za škodu způsobenou v souvislosti

s výkonem advokacie; Nejvyšší správní soud nicméně nijak nepředjímá, jaký by byl výsledek takového řízení.

III.

[9] Nejvyšší správní soud tedy shledal námitky stěžovatele nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[10] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu